

B1.

1_B

2_Γ

3_B

4_B

5_A

6_B

B2.

Η συμπεριφορά του ζώου δήλωνε χαρά και ευχαρίστηση όταν συνάντησε τον ήρωα του διηγήματος: «Ήταν χαρούμενη. Με προσπερνούσε φερμάροντας, προχώραγε, ξαναγύριζε κοντά μου. Χαρούμενη». Ήταν φιλικό/ ήμερο, καθώς επιζητούσε την ανθρώπινη συντροφιά: αν και έτρεχε καμιά φορά πιο μπροστά από τον ήρωα, ξαναγυρνούσε. Ακόμη, το ότι γύριζε πίσω, και κοιτούσε τον ήρωα στα μάτια έδειχνε εμπιστοσύνη και συναισθήματα γαλήνης και ηρεμίας («Ευφροσύνη που ξαναγύριζε πίσω και με κοίταζε στα μάτια...»). Στο τέλος, όμως, η χαρούμενη αυτή διάθεση χαλάει και η συμπεριφορά του ζώου αλλάζει. Όταν φτάνουν στο σπίτι και ο ήρωας ετοιμάζεται να ανοίξει την πόρτα, το ζώο μένει ακίνητο νιώθοντας ανασφάλεια: «...Έβγαλα τα κλειδιά μου...έπαψε να τρέχει. Ακίνητη...ραγισματιά αμφιβολίας».

B.3

Μία μεταφορά που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας είναι η εξής: «Ήταν μια πρώτη ραγισματιά αμφιβολίας».

Με τη μεταφορική χρήση της γλώσσας στο παραπάνω σημείο, ο συγγραφέας στοχεύει στην συγκινησιακή – συναισθηματική ενεργοποίηση του δέκτη. Η επιλογή αυτή του συγγραφέα προσδίδει γλαφυρότητα και παραστατικότητα στο ύφος του, υπερτονίζοντας το συναίσθημα της ανασφάλειας που διακατείχε το ζώο τη στιγμή που ο άνθρωπος, τον οποίο ακολουθούσε, φτάνει στο σπίτι του.

B4.

Ο συγγραφέας με την ερώτηση «Να την κάνω τι;» επιχειρεί μια άμεση επικοινωνία με τον δέκτη, χαρίζει στο κείμενο ζωντάνια - παραστατικότητα ενώ δίνει έμφαση στα συναισθήματα διλληματικής φύσεως, στον προβληματισμό/σύγχυση που δημιουργούσε στον ήρωα εκείνη η στιγμή που έφτασε στην πόρτα του σπιτιού του. Επίσης, ο τρόπος που είναι διατυπωμένη η ερώτηση (έμφαση στο «τι», αντί του «Τι να την κάνω;») και το ότι ακολουθεί αμέσως την αναφορά στον ακατάλληλο για κατοικίδια χώρο διαμονής του ήρωα, έχει έναν τόνο απόπειρας δικαιολόγησης του εαυτού του σχετικά με το να αφήσει το ζώο απ' έξω.

B5.

(Οι απαντήσεις είναι ενδεικτικές.)

Γνώμη για τη στάση του ήρωα:

- ίσως και να είχε δίκιο αφού, ένας χώρος ακατάλληλος για τη φιλοξενία ζώου, μπορεί να αποβεί επικίνδυνος για το ίδιο, εφόσον το χαρακτηρίζει η απρόβλεπτη συμπεριφορά, αλλά δεν συμφωνώ με την αδρανή στάση του.
- θα έπρεπε να το φιλοξενήσει και να του παρέχει ασφάλεια και φροντίδα.

Η στάση μας σε παρόμοια περίπτωση:

- δυνατότητα φιλοξενίας: φροντίδα για την ψυχολογική και φυσική του κατάσταση
- Εάν δεν υπάρχει δυνατότητα φιλοξενίας: φιλοζωικές οργανώσεις, προγράμματα στείρωσης, κτλ.

Αιτιολόγηση της στάσης μας:

Το πρόβλημα των αδέσποτων ζώων είναι αισθητό στην καθημερινότητα μας και επιβάλλεται συλλογική και ατομική πρωτοβουλία και ευαισθητοποίηση για την αντιμετώπισή του, καθώς η στάση μας απέναντί στα ζώα αποτελεί δείκτη πολιτισμού.